

Wilhelmus Antonius Henricus (Wim) Melissen wordt geboren op 5 januari 1923 in Standdaarbuiten. Hij was de zoon van Petrus Cornelis Melissen en Maria Verheijen. Wim had een jongere broer, Hendricus Petrus Martinus (1927). In 1931 verhuisde het gezin naar Princenhage bij Breda. Wim kwam uit een rooms-katholiek gezin.

Hij bezocht de mulo, de St. Silvesterschool aan de Middellaan in Breda, waar vooral jongens van de dorpen rondom Breda naar toe gingen. De leraren kwamen van het Instituut St. Marie der broeders van Huijbergen. Ook de latere Engelandvaarder Servaas Aertsen uit Zundert heeft mogelijk op deze school gezeten en zat met Wim in het concentratiekamp Miranda de Ebro.

Wim was actief bij de Katholieke Verkenners. Hij was eerst welp en ging later over naar de verkenners. Mogelijk dat hij lid was van de St. Martinusgroep. In Princenhage zagen Kapelaan Ansems en dhr. A. van Meel de voordelen van een katholieke verkennersgroep voor de eigen Sint Martinusparochie. Ze zochten leiders en onderdak en de eerste welpenhorde werd opgericht in 1932, onder leiding van Akela Nooren en Raksha De Kroon. In 1933 starten Hopman Van Meel en Vaandrig Vriens met een echte verkennerstroep. De groep dankt haar naam aan de Sint Martinuskerk in het dorp. In 1936 werden de voortrekkers opgericht en dhr. van Meel wordt oubaas. Een jaar later in 1937 volgde aalmoezenier Van Eekelen, aalmoezenier Ansems op. De verkenner nemen deel aan de Wereldjamboree in Vogelenzang in 1937.

Illegaal werk: Ik behoorde tot een groep van vier, die zich ophield met het stelen van wapens uit cafés, garderobes, enz., toebehorende aan leden van de Duitse weermacht. Verder het distribueren van foto's van leden van het Koninklijk Gezin, de z.g. "brandplaatjes."

Het in mijn levensbeschrijving genoemde illegale werk heb ik uitgevoerd met HUIJEN vnl., van ROOSEN vnl. en HUIJEN, oud + 22 jaar, boer, wonende te Beteringen. Koekoek heeft 4 of 5 revolvers in Holland gehouden, terwijl wij elk 1 hadden meegenomen op onze reis. In onbeset Frankrijk hebben wij die wapens verkocht en aan geld te komen.

Na de Duitse inval pleegt hij in 1940 al als 16 jarige scholier klein verzet. De vier vrienden Wim Melissen, Jan van Rooyen, Ad Nuyten en Koekoek raakten betrokken bij het verspreiden van

brandplaatjes van de koninklijke familie en bij het ontvreemden van wapens van Duitse militairen. Hij raakt betrokken bij het verspreiden van brandplaatjes van de koninklijke familie en bij het ontvreemden van wapens van Duitse militairen. Van 7 tot 15 juni 1940 probeerde hij naar Engeland te ontsnappen maar dit mislukte. Het verzetswerk ging enige tijd goed, maar begin februari 1941 kreeg hij vanuit de Bredase politie de tip dat de Duitsers hem op het spoor waren. Hij moest onmiddellijk onderduiken en is halsoverkop op weg gegaan naar Engeland.

Op 18 februari 1941 vertrokken Wim Melissen, Jan van Rooyen en Ad Nuyten samen met de broers Piet en Harry Wertheim vanuit Breda via de zuidelijke route richting Engeland. Eén van hen vertelde dat ze de Nederlands-Belgische grens konden oversteken dankzij de bij de Scouting opgedane kennis van kaart- en kompaslezen. Hij had zijn bézardkompas meegenomen. In Marseille bezochten ze, na een nacht in arrest gezeten te hebben, het Office Neerlandais en werden ontvangen door dhr. van Lennep. Hij gaf hen de raad naar Nederland terug te keren en zei *'hier heb ik niets dan last van jullie.'* Ze kregen, behalve 20 francs per dag, geen andere hulp of inlichtingen. Vervolgens ging de groep naar Perpignan in Zuid-Frankrijk en van daar ging ieder zijn eigen weg.

Wim kwam uiteindelijk terecht in het Campo de Concentración Miranda de Ebro in Spanje. Pas na twee jaar en acht maanden kwam hij op 15 oktober 1943 in Engeland aan. Hij schrijft aan zijn ouders dat hij wegging *"omdat ik moed heb en niet de slappeling ben die men denkt."* Wim was een van de jongste en vroegste Engelandvaarders.

Hij volgde in Engeland een opleiding tot vliegtuigboordschutter en nam dienst bij het 320 (Dutch) sqd van de RAF. Als korporaal-vliegtuigschutter doet hij mee aan elf oorlogsoverdrachten. Tijdens de opleiding op het vliegveld Tranwell in Morpeth, ontmoette hij een WAAF, Elise Monaghan, met wie hij trouwde op 10 augustus 1944.

Op 19 augustus 1944 voerde Wim als boordschutter van Mitchell-toestel FW258-G, een operatie uit naar Frankrijk. Zijn vliegtuig wordt boven de 'Zak van Falaise' geraakt door Duits luchtafweergeschut (Flak) en stort neer bij Cesny-les-Sources in Frankrijk. Niemand van de inzittenden overleeft de crash; Wim is 20 jaar geworden.

Hij werd in eerste instantie in een massagraf begraven op het Engelse kerkhof Banneville-Calvados. In 1950 werd hij herbegraven op het Militair Ereveld Grebbeberg in Rhenen. Wim is onderscheiden met het Kruis van Verdienste *'voor het voorbereiden en uitvoeren van een plan tot ontsnapping uit bezet Nederland en na vele moeilijkheden Engeland bereikt'*.

Wim vertrok samen met vier anderen. Eén van hen was ook actief met "klein verzet", keerde terug naar Nederland om daar inlichtingen te verzamelen voor de Dienst-Wim. Hij werd verraden en ter dood veroordeeld, maar overleefde de oorlog. De tweede bereikte Nederlands-Indië en werd oorlogsvlieger. Nummer drie bereikte Canada, vertrok weer naar Engeland en legde daar de basis voor de latere Mijnopruimingsdienst. Na de oorlog ging hij weer in Engeland wonen. De vierde, Harrie Wertheim, werd bij zijn poging illegaal Frankrijk te verlaten gearresteerd, wist tot twee maal toe uit een Duits kamp te ontsnappen en bereikte uiteindelijk Canada, waar hij langdurig in het ziekenhuis moest worden behandeld aan zijn in het kamp opgelopen verwondingen. Hij bleef in Canada wonen en bouwde daar een goedlopende onderneming op.

Na de oorlog onderzoekt een neef wat de mogelijke drijfveren van Wim waren om naar Engeland te ontsnappen. Hij werkt aan een boek over de vijf Bredase jongens die in februari 1941 Nederland verlieten om zich aan te sluiten bij de geallieerden.

Meer informatie

[Nieuwsbrief-April.pdf \(museumengelandvaarders.nl\)](#)

[Wim Melissen, Standdaarbuiten 1924 | In Memoriam | Brabantse Gesneuvelden 1940 - 2022](#)

[Engelandvaarders erelijst 1940-1945 · M t/m R \(geni.com\)](#)

[Wilhelmus Antonius Henricus Melissen | Oorlogsgravenstichting](#)

[Wilhelmus Antonius Henricus Melissen | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Dapperheidsonderscheidingen aan Nederlanders voor de Tweede Wereldoorlog](#)

[Melissen, W.A.H. | Onderscheidingen | Defensie.nl](#)

[Bredase Engelandvaarders | Facebook](#)

[Registratie Wilhelmus Antonius Henricus Melissen op 5 januari 1924 te Standdaarbuiten »](#)

[Open Archieven](#)

[Overlijden Wilhelmus Antonius Henricus Melissen op 19 augustus 1944 te Breda » Open Archieven](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 19, 1935, no. 11, 1935 » 1935-12 - Pag. 13 | Delpher](#)

[Scouting Sint Martinus \(Princenhage\) - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Wilhelmus Antonius Henricus Melissen \(Standdaarbuiten, 5 januari 1924 - Acqueville, 19 augustus 1944\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Reizen van Engelandvaarders | Nationaal Archief](#)

[Wim Melissen - Nationaal Archief](#)

[Wim Melissen - Nationaal Archief](#)

[Wim Melissen - Nationaal Archief](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.